

HERRAN USKOLLINEN PALVELIJA

Luuk. 12:42-48

42. Herra vastasi: "Kuka siis on se uskollinen ja älykäs taloudenhoitaja, jonka hänen isäntänsä asettaa pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän ruokaosansa?"

43. Autuas se palvelija, jonka hänen isäntänsä tullessaan tapaa näin tekemästä!

44. Totisesti: hän asettaa tämän kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

45. Palvelija saattaa kuitenkin ajatella: 'Isäntäni tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään, juomaan ja juopottelemaan.

46. Sen palvelijan isäntä tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi, määräten hänelle saman osan kuin uskottomille.

47. Palvelijaa, joka tietää isäntänsä tahdon, mutta ei tee valmistuksia eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä.

48. Sitä taas, joka tietämättään tekee sellaista, mikä ansaitsee lyönnejä, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan. Jolle on paljon uskottu, hänet pannaan paljosta vastaamaan.

Individualismi ja usko ryhmään

Tämän sunnuntain tekstimme tarttuu kahteen kipeään ongelmaan meidän suomalaisessa kristillisyydessämme. Toinen on meidän itsessään oikea ja vilpiton pyrkimyksemme huolehtia omasta hengellisestä elämästämme individualistisesti laiminlyöden samalla todellisen veljesyhteyden vaalimisen. Toinen on taas meidän salattu luottamuksemme siihen, että se hengellinen liike, johon me kuulumme, on se todellinen ja oikea ja samalla takaa meille taivasosuuden.

Herran tulon merkki

Jeesus oli tekstin edellä puhunut toisesta tulemisestaan ja kehottanut kuulijoitaan valvomaan, niin kuin palvelija, joka odottaa isäntänsä saapumista kotiin yöaikaan. Samalla Jeesus antoi ihmeellisen lupauksen siitä, että Hän itse tulee ja palvelee näitä uskollisia palvelijoita tulemisensa hetkellä. Samalla kuitenkin Jeesus kehottaa kuulijoitaan olemaan valmiit, sillä Jeesuksen tulo tulee tapahtumaan odottamattomalla hetkellä. Paras merkki siitä, että Jeesus tulee toisen kerran, on se, ettei kukaan odota enää Hänen tuloaan eikä siitä enää puhuta. Meidänkin liikkeessämme Jeesuksen tulon odotuksesta puhutaan näinä aikoina kovin vähän. Herran tulo on siis oven edessä.

Me sisäpiiri ja muut

Jeesuksen puhetta kuunnelllessaan Pietari tulee hiukan levottomaksi, mutta samalla hänestä tuntuu todella hienolta ajatus, että Jeesus toisessa tulemisessaan palvelisi häntä ja muita opetuslapsia. Siksi hän kysyy: "Herra meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös kaikista muista?" Kysymykseen sisältyy kahdenlaista väärää asennetta, jotka Jeesus oikaisee tekstissämme, joka on eräänlainen vertauksen jatke.

Ensimmäinen väärä asenne on seuraava: Hän pitää itsestään selvänä, että opetuslapset, se joukko, jota Pietari edusti, ilman muuta pääsisi Jeesuksen toisessa tulemisessa kunniapaikoille. Toisaalta Pietari epäilee muiden kuin sisäpiirin mahdollisuuksia Herran tulon hetkellä. Asenne on luottamista omaan ryhmään, omaan liikkeeseen, omaan seurakuntaan. Siihen taas kätkeytyi salattu ylpeys toisaalta oman opetuslapsijoukon erinomaisuudesta ja erityisasemasta - hehän olivat sentään

kaikkein lähimpänä Jeesusta - ja toisaalta salainen luottamus itseensä. Olen oikeastaan aika peto, kun olen osannut valita hengelliseksi kodikseni juuri tämän joukon. Sen ajattelutapa kaikista tärkeimmistä raamatullisista totuuksista ja kirkkopolitiikan kiemuroista vastaa omaani ja itse asiassa olen kohtalaisen hyvin sopeutunut sen normistoon, en nyt mikään täydellinen ole, mutta eihän liikkeeni minulta sitä onneksi vaadikaan. Ja niin saatamme yhdessä Pietarin kanssa hyristä tiettyä itsetyytyväisyyden ja farisealaisuuden hyrinää. Varoitamme kyllä noita ulkokultaisia, jotka kuvittelevat pelkällä kirkkouskovaisuudella kelpaavansa Jumalalle. Kyllä heidänkin pitäisi tajuta, että elleivät he selkeästi samaistu johonkin herätysliikkeeseen, ja tietysti mieluummin niistä parhaaseen eli meidän liikkeeseemme, niin huonosti heidän käy. Ei Jeesus nyt sentään ketä tahansa tule noutamaan luokseen.

Luisumista jopa sisäpiirissä

Tätä väärää luottamusta seurakuntaan, ryhmään tai liikkeeseen voi tosin joskus hiukan häiritä ne kylmät viimat, jotka omankin liikkeen nurkista saattavat puhallella. On kuin kaikki eivät täälläkään pysyisi oikein ruodussa. No, mutta täytyyhän sitä antaa anteeksi pienemmät hairahdukset lujalta linjaltamme. Mutta jos jotain suurempaa lipeämistä tapahtuu, sitä emme tule sallimaan. Me perustamme sitten vielä paremman ja vielä täsmällisemmin omia vakaita käsityksiämme vastaavan ryhmän. Emme vielä välttämättä omaa yhdistystä, mutta sellaisen sisäpiirin, jonka asenteista ei voi olla epäilystä. Ajan mittaan hämmästykseemme huomaamme kuitenkin, ettei siihen sisäpiiriin kuulukaan enää ketään muuta kuin minä itse. Menikö jotain pieleen? Niin, kyllä niillä kaikilla muilla meni!

Kuka todellinen huoneenhaltija?

Jeesuksen vastaus Pietarille sotkee heti alkuunsa Pietarin ryhmäuskon ja ryhmäluottamuksen. Jeesus tekee vastakysymyksen: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän ruokansa?"

Kysymyksellä Jeesus osoittaa, että ovi on auki niin opetuslapsijoukosta ulos kuin siihen sisällekkin. Juudas kulki ulos, mutta Jumalan armosta Pyhän Hengen työn kautta lukematon joukko on tullut siitä sisälle sellaiseen Kristus -yhteyteen, että siinä ei olla vain hyvin lähellä, mutta kuitenkin erossa Jeesuksesta, vaan Pyhän Hengen kautta Jeesus itse on tullut heidän sydämiinsä asumaan.

Kun Jeesus on jättänyt tämän oven palvelusväkeensä auki, niin se on nyt auki meillekin tänään tähän yhteen kokoontuneille. Herra kutsuu meitä uskollisen ja ymmärtäväisen huoneenhaltijan tehtävään. Ja Herra lupaa todellisen autuuden, onnen, pelastuksen, koko taivaallisen omaisuutensa sille, joka astuu tuohon tehtävään ja sitä uskollisesti hoitaa Jeesuksen paluuseen asti, tapahtui se sitten sinä suurena päivänä pasuunain pauhatessa tai henkilökohtaisen kuoleman kautta sitä aiemmin.

Individualismi

Pietarin kysymykseen sisältynyt toinen väärä asenne oli individualistinen eli yksilökeskeinen ajatus Herran palvelusta. Kärjistäen sanottuna hän ajatteli, että pää asia on se, miten minun käy. Jolleivät nuo toiset pääse Jeesuksen tullessa arvoasemille, niin sehän on heidän oma vikansa. Eiväthän he etsi edes kokosydämisesti Herran tietä, eivätkä halua edes kuunnella, kun minä heille

pelastetun ylhäisestä korkeudestani yritän ojentaa auttavan käteni ja kuuluttaa, että heidän on toki tehtävä parannus noista kauheista teoistaan.

Vielä pahempi asia Pietarin mielestä oli, ettei hän voinut olla aivan varma edes oman opetuslapsijoukon kaikista jäsenistä. Mutta oli miten oli, Pietarin omat asiat olivat kyllä kunnossa ja senhän hän myöhemmin juhlallisesti vakuutti sanomalla: "Olen Jeesus valmis Sinun kanssasi menemään vankeuteen ja kuolemaan!" Me kyllä tiedämme kuinka pitkälle Pietari tällä tiellä pääsi omassa voimassaan. Tiedämme onneksi myös sen, mihin asti Hän pääsi Golgatan armon saatuaan Pyhän Hengen voimassa.

Jeesus osoitti vastakysymyksellään, että oikeaa huoneenhallitusta on siitä huolehtiminen, että muu palvelusväki pääsee Jeesuksen toisessa tulemisessa aterioimaan yhdessä suuren Kuninkaan kanssa. Palvelijan on tietysti tultava itse ensin palvelijaksi voidakseen sitä olla. Meidän on uskossa omistettava syntiemme anteeksiantamus Golgatan uhrin perusteella ja taivutettava itsemme palvelijaksi. Palvelijahan on taivuttanut oman tahtonsa isäntänsä tahdon alle. Ja pelastuneelle Jumalan lapselle kysymys on iloisesta ja vapaasta, Jeesuksen armon ja rakkauden synnyttämästä suostumisesta palvelijaksi. Palvelija etsii siis Jeesuksen tahdon toteutumista täällä ajassa.

Palvelusväestä huolehtiminen

Mutta Jeesuksen tahto on nimen omaan huolehtiminen muusta palvelusväestä. Se merkitsee tietysti sitä, että pyrimme värväämään uusia palvelijoita Jumalan suureen työhön johtamalla uskosta osattomia pelastukseen ja pelastuneita viinitarhaan työhön. Ellet ole vielä Herran oma, anna sovittaa itsesi Jumalan kanssa, sillä Herra tarvitsee sinua. Haluaisin myös muistuttaa teitä siitä, että Herran työ lähetyskentillä kaipaa miehiäkin riveihinsä.

Seurakunta on Jumalan merkki maailmalle

Mutta tekstimme osoittaa, että palvelijan tärkein tehtävä on huolehtia seurakunnan yhteydestä. Siitä, että palvelusväki saa ajallaan ruokaosansa. Se varsinainen merkki, jonka Pyhä Henki helluntaina antoi tälle maailmalle, oli seurakunta, Kristuksen ruumis, Jumalan perhe, Jumalan asumus ja temppele. Sen yhteyden, sen sisällä näkyvän keskinäisen rakkauden, huolenpidon ja Jumalaa ylistävän ilon nähdessään tämä maailma joutuu hämmästyksen ja ihmetyksen valtaan ja alkaa kysellä, mistä uskovien yhteydessä mahtaa oikein olla kysymys. Ihminen on yllättävän heikko rakkaudelle. Maailma on piikiven kova, mutta todellisen rakkauden edessä sen aseet menettävät tehonsa, sydämet sulavat ja se alkaa kallistaa korvansa lain ja evankeliumin saarnalle. Ilman rakkautta julistettu laki vain kovettaa, ilman rakkautta jaettu evankeliumi vain paauduttaa.

Miten on sun veljes laita?

Siksi Herran palvelijan ensimmäinen ja tärkein huolen aihe tulee olla se, mitä veljille ja sisarille kuuluu. Saako tuo veli ruokaosansa. Saako hän kirjaimellisesti ruokaa, tuleeko hän taloudellisesti toimeen, saako hän myös Jumalan Sanan leipää sielunsa ravinnoksi, saako hän lohdutusta murheessaan, rohkaisua taisteluissaan, arvostusta vaivannäöstään, auttavan käden yhteisessä työssä. Eikö tuo veli tai sisar olekaan Herran rakastama, lunastama ja Pyhän Hengen pyhittäjä Jumalan silmäterä, jota palvellessani palvelen itse Herraa Kristusta, vai onko hän vain työmuotoihinsa ja toimintaansa tukehtuvan organisaation pelinappula, josta otetaan irti kaikki mahdolliset

palvelut ja kyvyt, mutta kun hän on hommansa hoitanut, saa hän mennä. Ovatko ihmiset seurakunnissamme ja liikkeissämme työvälaineitä vai Jumalan lapsia, joiden kanssa olemme yhtä hyvinä ja pahoina päivinä.

Onko meillä Jumalan seurakunnassa varaa heittää ulos nuoria, jotka eivät ole mielestämme kasvaneet vielä tarpeeksi ottamaan huomioon vanhempiaan tai joiden elämää leimaa vielä kovin paljon se tausta, jolta he ovat Herran tielle lähteneet. Annammeko me heille heidän tarvitsemansa ruokaosan? Onko vika vauvoissa, jos he eivät syö kovaa hapanleipää, vai mahdollisesti syöttäjissä.

Tai onko meillä varaa heittää ulos pitkän työpäivän helteen taakat kantaneet, monella tavalla haavoja saaneet ja niiden kanssa kipua ja ehkä katkeruutta kantavat veljet ja sisaret. Eihän heistä ole enää mitään hyötyä. Juuri he kuitenkin Raamattu asettaa meille erityisen kunnioituksen kohteeksi. Niin, mutta miksi heistä on tullut noin happamia. Eikö heidän uskonkäsityksissään liene ollut jotain vialla? Jos he olisivat todella pyhittyneitä, tokko he tuollaisia olisi? Niin, mutta annoimmeko me heille sen ruokaosan, jota he tarvitsivat. Sen hoidon, jota Herra kutsui meitä heille antamaan.

Syntipukit

Jos ja kun liikkeellä tai seurakunnalla ei oikein pyyhi hyvin, niin jostakinhan meidän on syntipukit löydettävä. Se on noiden legalistien syytä, jotka eivät saarnaa armon evankeliumia. Tai se on noitten lain hylkääjien syy, kun he eivät murra toisia parannukseen. Tai se on noiden karismaatikkojen syy, he kun ovat aivan liian kiinnostuneita omista tunnelmistaan jne. Ja niin on palvelijoiden ja palvelijattarien lyöntitalkoot käynnissä. Kumma kyllä lyöjille itselleenkin Herran sana jää sen verran kuivaksi, että on melkein pakko ruveta parantamaan omia ruokatottumuksia ja lisäämään iloa sopivin viini- ja alkoholiannosten voimalla.

Miten meidän käy Herran tulemisessa?

Ja niin Herran tulo yllättääkin meidät vakaumukselliset viidesläiset. Eikä Herra tee meille mitään muuta kuin mitä tekstimme sanoo: "Hän hakkaa meidät kappaleiksi ja määrää meille saman osan kuin uskottomille." Niille julkijumalattomille ja pakanoilta, joille meiltä jäi evankeliumi viemättä, kun meillä sattui olemaan tärkeämpää tekemistä, Herra joutuu antamaan tuomionsa, mutta se osoittautuikin kovin kevyeksi, sillä eiväthän he olleet koskaan nähneet missään Jumalan seurakuntaa tai ainakaan niitä tuntomerkkejä, jotka maailmalla olisi oikeus Jumalan kansalta odottaa.

Jos siis tiedät, mikä on Herran tahto, tee toki valmisteluja ja toimi toki hänen tahtonsa mukaan. Sillä muutoin edessäsi on monien lyöntien rangaistus. Lähde etsimään Kristuksessa olevan vähimmän veljesi parasta. Käy sopimassa riitapuoltesi kanssa. Jaa armon evankeliumia veljille ja sisarille, jotka ovat ahdistusten ja kiusojen ja syntitaakkojen alla.

Uskollisuus

Mutta tämän kaiken lisäksi Jeesus kysyy meiltä uskollisuutta ja ymmärtäväisyyttä tuon kaiken tekemisessä. Ei riitä, että nälkäinen sielu saa kerran ravintoa ja sitten palataan puolen vuoden kuluttua asiaan. Hän ehtii sillä välillä näännyä. Niin mutta kun ei millään ehdi? Meillä kun on niin tavattoman paljon haasteita ja koko maailma huutaa. Niinpä niin, mutta kun Jeesus puhui lähimmäisistä, niin hän ei käyttänyt sanaa kauimmainen. Onko Herra antanut sinulle enemmän veljiä ja sisaria hoitovastuullesi kuin mihin ehdit.

Vai oletko ehkä sinä juossut juuri noiden lähimpien ja vaikeimpien luota pois?

Mutta onko tuo mahdollista. Ei ole. Ei todellakaan Sinulle eikä minulle. Annetaan siksi tämän päivän tekstin tuomita meidät kokonaan. Meillä ei itsessämme todellakaan ole mitään apua tähän. Seurakunta on hajalla, eikä sitä voi koota kukaan muu kuin Hyvä Paimen itse. Mutta Hän myös sen tekee. Herra, joka tulee takaisin ja asettaa uskolliset palvelijansa koko omaisuutensa hoitajiksi, on jo kerran tullut tänne.

Kun Herra tekstimme edellä sanoo: "Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät ateriomaan ja menee ja palvelee heitä", meidän on syytä muistaa, että tullessaan ensimmäisenkin kerran Herra otti orjan muodon, pesi opetuslastensa jalat ja palveli heitä ruokapöydässä. Taivas on paikka, jossa Jeesus palvelee edelleen ja taivaassa emme viihdy, jos haluamme herroina hallita toisiamme ellemme myös taivuta sydäntämme palvelijan nöyryyteen. Jeesus sanoi Pietarille aikanaan viimeisellä ehtoollisella: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani."

Herra edelleen keskellämme

Herra Jeesus on tänäänkin keskellämme ja haluaa polvistua sinun kohdallesi ja pestä sinun synnin tahraaman sydämesi. Jeesuksen pyhä Golgatan veri riittää puhdistamaan meidän kauheimmatkin syntimme, meidän yhteiset syntimmekin. Mutta päästäksemme tästä armosta jälleen tänäänkin osalliseksi alkakaamme yhdessä itkeä Jumalan kansan vammaa tänään. Ja alkakaamme yhdessä Danielin kanssa tunnustaa kansan syntejä ominamme. Noiden leimaamiemme veljien ja sisarten synnit ovat Sinun ja minun syntejä.

Jospa Herran pyhällä ristillä vuodatettu veri saisi Pyhän Hengen voimassa lähteä vaikuttamaan meidän sydämissämme. Jospa Hän antaisi anteeksi. Jospa hän puhdistaisi keskinäisestä katkeruudesta, vihasta, syyttelystä, leimaamisesta ja saisi vuodattaa niin uuden ja tuoreen armon, että voisimme antaa kanssapalvelijoillemme edes hiukan heidän ruokaosaansa. Jospa Herran sana saisi alkaa vaikuttaa meissä myös elämän muutosta Pyhässä Hengessä, sillä Jeesus sanoo:

"Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen. Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat. Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt. Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettäjä lähettäjänsä suurempi. Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos sen teette."

RUKOUS:

"Herra Jeesus, Sinä tulet pian, armahda meitä, anna yhteiset syntimme, farisealaisuutemme, tuomiomielemme, tämän maailman rakastamisemme anteeksi. Anna myös minulle anteeksi minun syntini, kun olen kanssapalvelijoitani ollut lyömässä. Sinä suuri Lammasten Paimen, kerää laumasi yhteen, tee meistä Pyhässä Hengessäsi yksi seurakunta, josta maalimakin voisi nähdä, että odotamme Sinua palvellessamme toinen toistamme. Aamen."